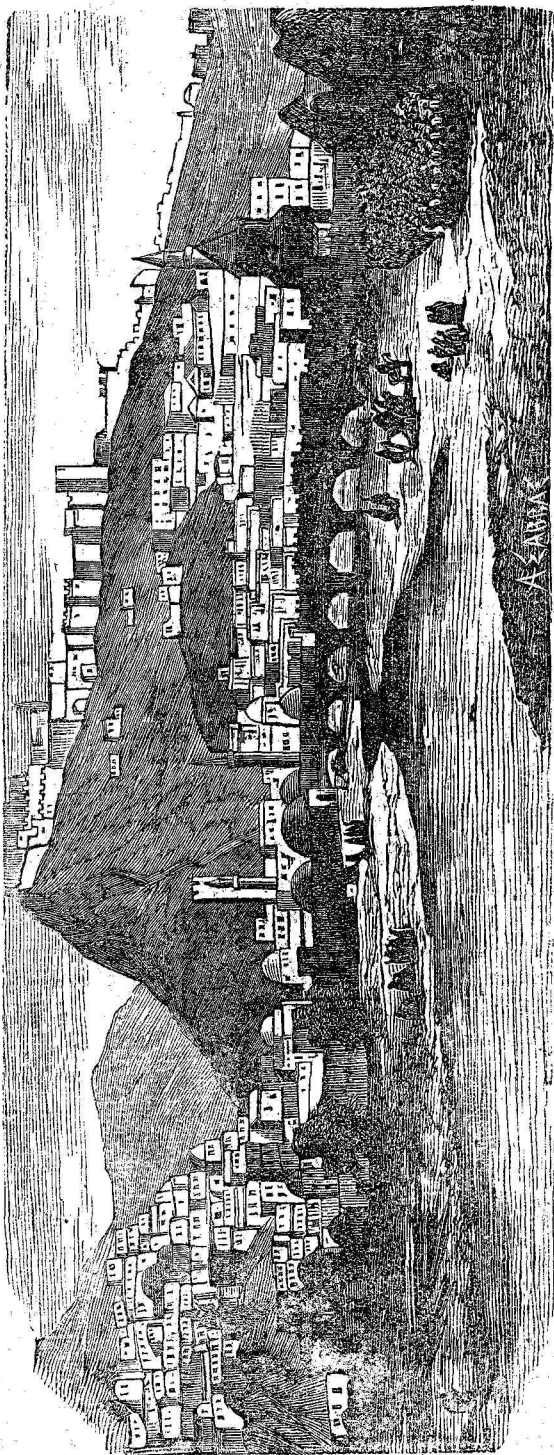

κήθη παρὰ τῶν Ῥώσων· μετὰ μικρὰν δὲ ἀντίστασιν, παρεδόθη, διότι ὁ Ὀθωμανὸς διοικητὴς δὲν ἐφρόντισε νὰ ὀχυρώσῃ τὴν ἀκρόπολιν. Κατὰ τὸν πόλεμον

ΤΟ ΚΑΡΣ

τοῦ 1855 τὸ Κάρς ὑπῆρξε τὸ θέατρον ἡρωϊκῆς ἀντιστάσεως. Τὰ τουρκικὰ στρατεύματα, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βασίφ πασσᾶ, ἐκλείσθησαν εἰς τὸ παρὰ τοῦ Μουραβιέρ πολιορκηθὲν φρούριον, ὅπερ ἀντέστη εἰς

τέσσαρες τρομερὰς ἐφοδούς, ἃς πάντοτε πολιορκούμενοι ἀπέκρουσαν διὰ τῆς λόγχης· τέλος δὲ, ἐνεκα ἐλλείψεως τροφῶν, ἡ φρουρὰ παρεδόθη, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ φρούρια 40,000 Ῥώσων.

Τὸ Κάρς ἀπαρτίζεται ὑπὸ ἑνδεκα φρουρίων, ἡ δὲ ἀμυντικὴ ἐξ ὀχυρωμάτων γραμμὴ ἔχει ἑκτάσιν 17 βερστίων.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΟΣΚΩΛΗΚΟΣ

Ὁ μεταξοσκώληξ ὡς πάντα τοῦ εἴδους τούτου τὰ ἔντομα ὑφίσταται ποικίλας μεταβολὰς κατὰ τὸν βραχὺν αὐτοῦ βίον, καθ' ἑκάστην δὲ τούτων καὶ νέαν μεταμόρφωσιν πάσχει, λαμβάνων σχῆμα καθολοκληρίαν διάφορον ἐκείνου ὃ πρὶν εἶχε.

Μεταξὺ τῆς μεγάλης ποικιλίας τῶν ἐντόμων, τῶν ὑπὸ τῆς φυσικῆς ἱστορίας περιγραφομένων, ὁ μεταξοσκώληξ κατέχει τὴν ἀνωτάτην θέσιν. Οὐ μόνον ἡ προσοχὴ ἡμῶν ἐπισπάται εἰς τὴν ἐρευναν τῶν διαφορῶν αὐτοῦ μεταμορφώσεων, ἐκ τῆς ἐπιθυμίας, τῆς πληρώσεως τῆς περιεργείας ἡμῶν ὡς ἐντομολόγων, ἀλλ' αἱ βιωτικαὶ ἡμῶν χρεῖαι ὠθοῦντι ἡμᾶς ὁμοίως εἰς τὴν μελέτην τῆς φύσεως καὶ τῶν ἔξω αὐτοῦ, ὅπως ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐπωφελέστερον δυνηθῶμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν φυσικὴν αὐτοῦ φιλοπονίαν πρὸς ἡμέτερον κέρδος.

Οἱ μεταξοσκώληκες γεννῶνται ἐξ ὠν ἐχόντων μέγεθος κόκκου σινάπεως, καὶ παραγομένων κατὰ τὸ θέρος ἐκ τινος χρυσαλλίδος ὑποφαίου χρώματος. Τὸ χρῶμα αὐτῶν εἶναι κίτρινον· ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας λαμβάνουσι χρῶμα ὑποκυανοῦν. Ἐν κλίμασιν ἔχουσι συγκεκρασμένην τὴν θερμοκρασίαν, καὶ διὰ καταλλήλων προφυλάξεων, τὰ ὡς ταῦτα διατηροῦνται κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἀνοιξιν, ἄνευ κινδύνου προώρου ἐκκολάψεως. Ἡ περίοδος τῆς ἐκκολάψεως αὐτῶν δύναται νὰ ἐπισπευσθῇ ἢ βραδυνθῇ διὰ τεχνικῶν μέσων, ὥστε νὰ συμφωνῶσι πρὸς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ φυσικὴ τροφή τοῦ ἐντόμου ὑπάρχει ἐν ἀφθονίᾳ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ περίεργοι μεταβολαὶ καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ παρακολοθοῦντες τὴν ζωὴν τοῦ μεταξοσκώληκος· τελοῦνται ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐβδομαδῶν. Ἡ περίοδος αὕτη ποικίλλει τῶντι κατὰ τε τὸ κλίμα ἢ τὴν θερμοκρασίαν ἐν οἷς ζῇ· πᾶσαι αἱ βιωτικαὶ αὐτοῦ λειτουργίαι ἐπισπεύδονται, καὶ ἡ διάρκεια αὐτῶν κατὰ ναιολογίαν βραχύνεται, ἐκ τῆς θερμότητος. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ταύτην τὰ ἔργα αὐτοῦ εἰσιν ὅμοια ἐν πᾶσι τοῖς κλίμασι, καὶ αἱ αὐταὶ μεταβολαὶ συνοδεύουσι τὴν πορείαν αὐτοῦ.

Αἱ τρεῖς διαδοχικαὶ καταστάσεις ὑπάρξεως ἃς διέρχεται τὸ ἔντομον τοῦτο, εἶναι ἡ τοῦ σκώληκος, τῆς χρυσαλλίδος καὶ τοῦ ἐντόμου. Ἡ πρόοδος τοῦ ἐντόμου ἐν τῇ ὡς σκώληκος καταστάσει αὐτοῦ διακρίνεται διὰ πέντε χωριστῶν σταθμῶν ὑπάρξεως.

Ὅταν πρῶτον ἐκκολαφθῇ τὸ ὦν, ὁ σκώληξ φαίνεται μέλας καὶ μικρὸς ἔχον περὶ τὸ ἐν τέταρτον δα-

κτύλου μήκος. Ἡ πρώτη ἐνδειξις ζωῆς ἐν αὐτῷ φαίνεται ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ νὰ λάβῃ τροφὴν εἰς ζήτησιν τῆς ὁποίας δείκνυσι μείζονα δύναμιν μεταβατικῆς ἐνεργείας ἢ ὅσην ποτε ἄλλοτε. Τοσοῦτον ὀλίγον ποθεῖ τὴν μεταβολὴν ὥστε ἐν γένει δύναται νὰ ῥηθῇ, ὅτι αὐθορμήτως μόνον δὲν διατρέχει καθ' ὅλην τὴν ζωὴν αὐ-

τοῦ περίπου ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκκολάψεως, ἡ κεφαλὴ τοῦ σκώληκος καθίσταται καταφανῶς μείζων, τότε δὲ προσβάλλεται ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀσθενείας, διαρκούσης ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς ἀποποιεῖται τροφὴν καὶ μένει ἀκίνητος ὡς ἐν ληθάργῳ. Ὁ μεταξοσκώληξ αὐξάνει ταχέως καὶ ἐν βραχεὶ χρόνῳ, τὸ

Ὁ Στρατηγὸς ΣΚΟΒΕΛΕΦ.

τοῦ, πλεῖστον διάστημα τῶν τριῶν ποδῶν. Ἐτι καὶ ἂν πείνῃ προσκολλᾶται εἰς τὸν σκελετὸν τοῦ φύλλου ἐξ οὗ τελευταῖον ἐτράφη, ἡ ὁμή ὅμως νεῶν φύλλων ἀμέσως προσελκύει αὐτόν. Ἡ δυσκίνησις αὕτη τῶν μεταξοσκώληκων καθίστησιν ἥττον ἐπίπονον τὴν φροντίδα τῶν ἀνατρεφόντων τοιοῦτους.

δὲ βάρος αὐτοῦ πολλαπλασιάζεται ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνός. Ἐὰν εἶχε μίαν δορὰν ἥτις θὰ ἐχρησίμευσεν εἰς ὅλην τὴν ὡς σκώληκος κατάστασιν αὐτοῦ, δυσκόλως θὰ ἐξστεινέτο αὕτη ἱκανῶς ὥστε νὰ χωρῇ τὸ ἐντομον μεγεθυνόμενον. Ἡ οἰκονομία τῆς φύσεως λοιπὸν θαυμασιῶς ἐροδίασε αὐτὸ μὲ ἐμβρυα ἄλλων δορῶν, προω-

ρισμένων διαδοχικῶς νὰ χρησιμεύωσιν· ἡ ἀσθένεια αὕτη τοῦ σκώληκος καὶ ἡ πρὸς τροφήν ἀπαρέσκεια αὐτοῦ, πιθανῶς προέρχονται ἐκ τῆς πίσεως τῆς δοῖας, παραπολὺ μικρᾶς καταστάσεως διὰ τὴν χωρήσασθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς τρίτης ἡμέρας ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ πρὸς τροφήν ἀποπονήσεως, τὸ ζῶον φαίνεται, ἔνεκα τούτου, πολὺ καταβληθὲν, καὶ ἰσχνόν, τοῦτο δὲ ὕλικῶς βοηθεῖ αὐτὸ εἰς τὴν ἐπίπονον ἐγχείρησιν τῆς ἀποβολῆς τῆς δοῖας· ταύτην νῦν ἐπιτελεῖ διὰ προστριψεὶν τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τῶν ἰνῶν τῶν περὶ αὐτὸ φύλλων· διασπάσαν δὲ διὰ τοιαύτης προστριβῆς τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξαγαγόν καὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἐξάγει καὶ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ δέρματος. Ἡ ἐξαγωγή εὐκολύνεται διὰ τῆς ἐκχύσεως ὑγροῦ δι' οὗ γίνεται τὸ δέρμα ὀλισθηρόν, πρὸς τούτοις δὲ διὰ συγχρόνου ἐκχύσεως καὶ νημάτων τινῶν μετάξιν τὰ ὅποια προσκολλῶνται ἐπὶ τοῦ μέρους ἐφ' οὗ ἴσταται τὸ ἔντομον, ἐπιφέροντα ἀντίστασιν τινὰ ἵνα ἐκσυρθῇ τὸ δέρμα εὐκολώτερον.

Ἡ ἐκδορά εἶναι τοσούτῳ πλήρης ὥστε οὐ μόνον ὀλόκληρον τὸ κάλυμμα τοῦ σώματος ἀπορρίπτεται, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ποδῶν. ὀλόκληρον τὸ κρανίον, καὶ αὐτοὶ οἱ σιαγῶνες μετὰ τῶν ὀδόντων. Τὰ διάφορα ταῦτα μέρη δύνανται καὶ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ νὰ δραθῶσιν.

Δύο ἢ τρία λεπτά ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν προσπαθειῶν τοῦ ὁ σκώληξ ὀλοσχερῶς ἀπαλλάσσεται, καὶ πάλιν φαίνεται ὑγιὲς καὶ ἰσχυρὸς, τρώγων ἀπλήγως τὰ φύλλα. Ἐνίοτε συμβαίνει τὸ ἐξωτερικὸν δέρμα νὰ μὴ ἀποσπᾶται καθολοκληρίαν, ἀλλὰ νὰ διασπᾶται καὶ νὰ ἀφίενε δακτυλιοειδὲς τμήμα, προσκολλημένον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σώματος, ἐξ οὗ μεθ' ὅλας του τὰς προσπαθείας τὸ ἔντομον δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῇ. Μετὰ τινὰ προσπάθειαν, ὁ θάνατος συνήθως περαίνει τὰς ἀληθόνως τοῦ ἐντόμου.

Σκώληκες νεωστὶ ἀπαλλαγέντες τῆς δοῖας τῶν εὐκόλως διακρίνονται ἄλλων ἐκ τοῦ ὥχρου χρώματος καὶ τῶν πτυχῶν τοῦ δέρματος αὐτῶν. Ἀλλ' αἱ πτυχαι ταχέως ἐκλείπουσιν ἔνεκα τῆς παχύνσεως καὶ αὐξήσεως τοῦ ἐντόμου τρέχοντος ἀδιακόπως ἐπὶ πέντε ἡμέρας. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον αὐξάνει εἰς μῆκος ἡμίσεως δακτύλου. Ἐὰν προσβληθῇ ἐκ δευτέρως ἀσθενείας, ἢν ἐπικολουθεῖ δευτέρα ἐκδορά, ὁ τρόπος τῆς τελέσεως ταύτης εἶναι ἀκριβῶς ὡς ὁ ἀνωτέρω περιγραφείας. Ὁ ὅρεξις τοῦ τότε ἐπανερχεται, καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπὶ πέντε ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας τὸ μῆκος τοῦ αὐξάνει εἰς τρία τέταρτα δακτύλου· τότε δὲ ὑφίσταται τὴν τρίτην ἀσθένειαν καὶ ἐκδοράν. Πέντε ἡμέραι τροφῆς ἐπακολουθοῦσι, μεθ' ἧς ἡ τετάρτη ἀσθένεια ἐρχεται, καὶ ἀπορρίπτει τὸ δέρμα τοῦ διὰ τελευταίαν φορὰν, ἐν τῇ ὡς σκώληκι μορφῇ αὐτοῦ. Ἐχει δὲ τότε μῆκος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἢ δύο δακτύλων. Τῆς τελευταίας ταύτης μεταβολῆς τελεσθείσης ὁ σκώληξ καταβιβρώσκει τὴν τροφήν τοῦ ἀπλήστως, καὶ αὐξάνει ταχέως ἐπὶ δέκα ἡμέρας.

[Ἔπεται συνέχεια.]

Η ΡΟΖΑ

Η ΤΑ ΔΥΟ ΦΡΟΥΤΙΑ

[Συνέχεια· ἴδε ἀριθ. 21.]

Ἐλησμόνησα νὰ σας εἶπω, ἀναγνώσταί μου, ὅτι, ὅτε ὁ θυρωρὸς ἐπεσκέφθη τὸ δεσμοτῆριον μετὰ τῆς Ῥόζας, ἐδειξε πρὸς αὐτὴν θύραν ὅχι μακρὰν τοῦ δωματίου τοῦ Ἐλθέρτου, διὰ τῆς ὁποίας ἠδύνατό τις νὰ εἰσέλθῃ εἰς μικρὸν κῆπον περικλειόμενον ὑπὸ ὕψηλῶν τοίχων, καὶ εἶπεν. «Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει διαταγὴ ἐναντία, ἔχω κατὰ νοῦν ν' ἀφίω τὸν Ἰππότην νὰ περιπατῇ εἰς αὐτὸν, ὅταν ὁ καιρὸς ᾖ καλός». Τοῦτο βεβαίως δὲν ἐλησμόνησεν ἡ Ῥόζα, ἀλλὰ τὸ ἀνέφερεν εἰς τὸν στρατιώτην, ὅστις ἔβαλεν εἰς τοῦτον τὸν μικρὸν κῆπον κάθισμα καὶ μικρὰν τράπεζαν. Ἐνταῦθα ὁ Ἰππότης Ἐλθέρτος γευματίσας, ἔμεινεν ὀλίγας ὥρας ἀπολαύων μετ' εὐχαριστήσεως τὸν καθαρὸν ἀέρα ἑλάβε δὲ ἀναψυχὴν τινὰ ἐκ τῆς καλῆς τροφῆς. Ἐνθυμίσθη δὲ ὅτι, ὅτε ἡχημαλωτίσθη ἦτο ἀδύνατος ἔνεκα τῆς ἐκ τοῦ τραύματος ἀσθενείας του. Ἦδη δὲ ἐπὶ πολλὸν καιρὸν τρεφόμενος μόνον μετ' ἄρτον, ὕδωρ καὶ ἄθλιον ζυμὸν, ἠδύνατ' ἵστασθαι τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ συνδιαλέγηται πολλὴν ὥραν, ὅσον εὐάρεστο καὶ ἂν ἦτο ἡ συνομιλία. Οὕτως ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἔμεινε σιωπηλός, ἔθεε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ πολυτίμου τέκνου του, ἐμεδίᾳ μετὰ στοργῆς, καὶ ἐφίλει τὴν μελαγχρινὴν παρειάν της! Πολλὰ βεβαίως προσευχαί ἐγίνοντο καὶ εὐχαριστίαι ἀνεπέμποντο ἐν τῇ κήπῳ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὑπὸ τῶν εὐγνωμόνων καρδιῶν. Ἀληθῶς αὕτη ἦτο εὐτυχὴς ἡμέρα, τὴν ὁποίαν πολλὰκις ἐνθυμοῦντο. Ὅτε δὲ τέλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δωμάτιόν του ὁ Ἰππότης, εἶδεν ὅτι ὁ γέρον στρατιώτης εἶχε φιλοπόνως καθάρσει αὐτὸ ἐπενεγκὸν καὶ πολλὰς βελτιώσεις. Ἐπὶ τῆς ἀπουσίας δὲ τοῦ θυρωροῦ, ἥτις διήρκεσε δύοεβδομάδας, κατὰλληλος τροφὴ παρεχομένη καθ' ἐκάστην ὠφέλησεν ἐπαισθητῶς τὸν ἀγαθὸν μας Ἰππότην. Αὐγὰ καὶ ἄλλα εἶδη τροφῆς ἐκόμιζεν ἡ Ἀγνή, αἱ συχναὶ ἐπισκέψεις τῆς ὁποίας δὲν ἐπροξένουν δυσἀρέσκειαν, διότι ἔφερεν ὀπωρικά καὶ ἄνθη πρὸς τὰ παιδιὰ ἢ δῶρόν τι πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ὁ θυρωρὸς καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ δὲν εὐτυχῶς νὰ ἐταξιδεύσῃ πάλιν, σπανίως ἡ Ῥόζα ἔβλεπε τὸν πατέρα της, ἐκτὸς κατὰ τὴν συνήθη ὥραν καθ' ἣν ἐκόμιζε πρὸς τοὺς φυλακισμένους τὴν ἐλεεινὴν τροφήν των· ὁ δὲ πατὴρ εἶχεν ἀπαγορεύει τὴν νυκτερινὴν ἐπίσκεψίν της ἀφοῦ εἶχεν εὐκαιρίαν νὰ τὴν βλέπῃ κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὴν δὲ πρώτην φορὰν καθ' ἣν ὁ θυρωρὸς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐπεσκέφθη τοὺς φυλακισμένους, ἡ Ῥόζα ἠκολούθησεν αὐτὸν παρρηθὺς ἄνευ προσκλήσεως καὶ μετὰ ταπεινοφροσύνης εἶπεν, «ἀγαθὲ μου Κύριε, ἐξετέλεσα προσεκτικῶς πάσας τὰς παραγγελλίας σας καὶ ἐτόλμησα νὰ πράξω καὶ τι περισσώτερον· ἐνθυμουμένη δηλαδὴ ὅσα εἶπατε περὶ τοῦ πλησίον τοῦ δωματίου τοῦ Ἰππότου κήπου,